

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 117.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001315312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Det var da ikke Leg, for det lod til at betyde saa uhyre meget for dem, som der var Tale om, og som det angik, — og Samvittighed eller Evighed var det ligesaa lidt.

Jo, der var f. Ex. et latinsk Vers om en Kilde, som han syntes var saa nydeligt, næsten som han kunde have leget det som Barn, naar han rendte i Skoven, — jamen hér var det en voksen Mand, der saadan var helt indtaget i en Kilde. Han kom og ofrede til Kilden, ligesom de gjorde i Bibelhistorien — til Gud. Ja, det var maaskee for Resten meget den Maade, hvorpaa denne Wigand talte derom, som voldte, at det blev saa højtideligt, saa det næsten var ulovligt. — Og noget lignende var det med et Kildedigt paa Tysk, som Martin holdt endnu mere af, — dér var det nu tillige Elskoven, der var Tale om, og der blev vist ogsaa gjort mere ud af den, end der saadan kunde være lovligt, men det var rigtignok smukt:

Ak, var min Elskede en Kilde klar,
der sprang af vældrig Grund,
og jeg det stakkels Krat om Kilden var,
en regnløs, tørstig Lund:
jeg drak den ind,
jeg svælgede den ind,
i Hjærte og i Sind,
igaar, idag, i hver en Stund,
til evig Tid, — med tørstig Mund —
jeg drak det Spring fra vældrig Grund!

Martin havde aldrig været forelsket, undtagen i Eventyrene; men dettéhér var jo ikke Eventyr, man kunde jo forstaa, at det maatte være en Mand, som sletikke tænkte paa andet eller brød sig om andet end denne Kilde, — som jo da var hans Elskede.

Den Slags Sange var gamle, sagde Wigand, og kaldtes Minnesange.

Nej, den Verden kjendte han i Grunden ikke. Men det kunde være fristende nok at see derind, fordi der var saa mørkt og øde i den Verden, hvor han til daglig levede. — For der var egentlig ikke andet her i Eisenach, der gjorde en Forskjel for ham fra Magdeburg, end netop disse Vers og Øvelser hos Wigand.

Men det kunde jo langtfra opfylde hans Sind til Stadhed. Aa, nej, — og de meldte sig ogsaa godt nok igjen, alle hans gamle Vanskeligheder: baade disse sære Æng-